

kunde ske bedre Fyldest, vilde man derved gøre en god Gerning. Jeg vil henvise til, at der ofte paa Politisationerne indkommer Klager over, at Arbejdsgivere nægte at opfylde deres Forpligtelser over for Arbejderne, og at der fra Politiets Side ofte forsøges en Paavirkning af vedkommende for at faa dem til at opfylde deres Forpligtelser, hvilket ogsaa ofte lykkes; men meget ofte ender det ogsaa med, at de paaagældende henvises til privat Søgmaal, og har vedkommende ikke Midler til at iværksætte et saadant Søgmaal, maa han give Afstald paa sin Ret. Disse Forhold bør forandres. Man maa erkende, at alle Mennesker ikke ere saa gode, som de burde være, heller ikke Arbejdsgivere, og at der ikke er saa faa Tilfælde, hvor Arbejdsgivere ville søge at komme noget billigere fra Betalingen af Arbejdet, end de egentlig ere berettigede til. Den Slags Tilfælde forekommer der ikke saa faa af, og man skulde dog se at drage Omsorg for, at enhver kom til sin Ret.

Det andet Spørgsmaal, der ogsaa kunde give Stødet til, at man fik en saadan Lov, er det store Spørgsmaal om Kampen mellem Kapital og Arbejde. Jeg antager, at alle ville være enige om at beklage, at denne Kamp antager saa stærke Former, som den ofte har antaget, og at det er noget, man burde søge saa vidt muligt at komme bort fra. Hvad der tilsigtes ved dette Lovforslag, er jo ogsaa at skabe en Institution, hvorved der kunde blive en Mulighed for at undgaa disse Kampe, saaledes at Arbejdere og Arbejdsgivere kunne enes om deres Arbejdsforhold, uden at saadanne haarde Kampe kom til Udbrud.

Jeg tror, at disse Betragtninger have været afgørende, da Forslaget tidligere forelaa her, og at disse Betragtninger have skabt et Ønske om at faa en saadan Lov igennem. Jeg var ogsaa sikker paa, at naar Lovforslaget kom ud til Diskussion blandt de næringsdrivende, vilde det føre til, at disse gavede Lovforslaget deres Tilslutning. Det viste sig jo ogsaa, da vi i forrige Samling havde Lovforslaget til Behandling, at de næringsdrivendes Organisationer rundt om i hele Landet ubetinget eller saa godt som ubetinget havde givet Lovforslaget deres Tilslutning. Det blev meget omhyggelig behandlet først af Fællesrepræsentationen for Industri og Haandværk paa dettes Delegeretmøde, og efter at dette Møde havde givet Lovforslaget sin Tilslutning, blev det sendt omkring til de enkelte Foreninger, der saa igen sendte Indberetning til Fællesrepræsentationen, og disse Indberetninger gik alle ud paa at støtte Lovforslaget, om man end

fra visse Sider kunde ønske enkelte Forandringer deri. — Nu skulde man synes, at naar et Lovforslag kom her tilbage med en saadan anbefaling fra de deri interesserede Parter, maatte Vejen være jævnret for det, saaledes at det snart kunde blive til Lov og med disse Forhaabninger gik jeg til Forhandlingen i Fjor. Jeg havde haabet, at det kunde lykkes i den Samling at gennemføre Lovforslaget, og der blev ogsaa i Udvalget arbejdet paa at kunne fremme Sagen saa hurtigt og stadig med det Maal for Øje at kunne lette dens Gennemførelse. Saa skete det imidlertid, at dette Møde, som blev omtalt af den første ærede Taler, blev afholdt i Haandværkerforeningen. Derved kom der Tvivl ind mellem flere af Udvalgets Medlemmer, og de ønskede derfor at faa Sagen paany undersøgt eller i alt Fald at faa en Erklæring fra Fællesrepræsentationen om, hvorvidt der nu var en anden Stemning til Stede. Med Hensyn til dette Møde i Haandværkerforeningen, der havde denne Virkning, vil jeg sige, at jeg ikke tror, at det var noget Udtryk for den almindelige Stemning. Jeg tror ikke, at den Stemning, som Haandværkerne viste paa deres Delegeretmøde og paa de andre Møder, har forandret sig, og jeg synes, at det er mærkeligt, at dette Møde udtaler sig saaledes, at den Stund haade Haandværkerforeningen og den Repræsentant, som var Ordfører paa dette Møde, tidligere have udtalt sig for Lovforslaget. Det blev anført i Fællesrepræsentationens Skrivelse, at Haandværkerforeningen paa et Repræsentantmøde, der bestod af Tillidsmænd fra alle københavnske Mesterlav, enstemmig vedtog en Resolution, der udtalte sig for, at Valgretten til Arbejderretterne i København først skulde indtræde med det 25de Aar. Det vil altsaa ses, at denne enstemmige Resolution gaar ud paa at ønske Lovforslaget fremmet og kun ved Siden af ønsker at faa en Forandring deri. Thi hvis det havde været Repræsentantskabets Mening, at man ikke vilde have Loven, havde man antagelig ladet Resolutionen gaa ud derpaa; men den gaar kun ud paa, at man ønsker en Forandring i det Lovforslag, der blev vedtaget nede i Folketinget. — Vagermesterforeningen her i Byen — det var denne Forenings Oldermann, der var ordførende ved dette Møde — havde haft Forslaget til Behandling og havde givet det sin Tilslutning, men paa samme Maade som Repræsentantskabsmødet oppe i Haandværkerforeningen. Jeg kan derfor ikke tro, at dette Møde er noget rigtigt Udtryk for, hvad der tænkes og menes ude blandt de næringsdrivende og ude blandt Haandværkerne. Ikke